

jeg, idet han har været indbudt til en Konference, hvad jeg ikke har været, jeg kendte ikke noget til disse Forslag, før de forelaas trykte. Jeg finder mig kun foranlediget til at gjøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af, hvad det er kommet frem. Jeg vil da først sige det ærede Medlem, der sidder her ved mig (Chr. Pedersen), at jeg egentlig ikke har paataget mig nogen Forpligtelse til at føre Diget paa Lolland hen forbi hele det sydpøstlige Lolland. Jeg har kun paataget mig den Forpligtelse at lade det Spørgsmaal undersøge, om det overhovedet er nødvendigt og nyttigt. Jeg maa tilslaa, at jeg slet ikke kan se, at det er nogen overordentlig stor Forskjel imellem de Bemærkninger, der ere fremkomne fra Lovkomiteen, og hvad jeg tillod mig at sige forrige Gang, nemlig at den betydeligste Del af den Skade, der er sket i Sønderherred, er kommen ind fra Nøbyfjord. Der er ganske vist ogsaa sket Skade fra Søen, det vil jeg slet ikke benægte, men Spørgsmaalet er, om de Alvealer, som der ved ere blevene bestadigede, ere af den Betydning og Værdi, at de overhovedet egne sig til at beskyttes gennem forløbende Dige. Det om skal jeg imidlertid ikke udtale nogen bestemt Mening, saa længe der ikke har været foretaget nogen Undersøgelse. Jeg vil dog her gjøre den Bemærkning, at og det har været en væsentlig Grund for mig til at sætte Sjælden for Falster højere end for Lolland. Diget paa Falster ikke alene har Betydning for selve det Land, det bliver bygget paa og for, men ogsaa har en meget væsentlig Betydning for hele Lolland. Lolland strækker sig jo temmelig betydelig Syd paa, hvorefter følger at Diget paa Falster — idet det tør forudsættes, at Ulykker af den Slags ikke let komme fra Vest, men altid fra det store Vandbassin i Ost — steds vil danne det betydeligt og væsentligt Volværk ogsaa for den sydlige Del af Lolland og navnlig for den Del deraf, som ligger mellem Høby Fjord og Guldborgsund. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) har ganske misforstået mig, naar han mente, at jeg havde fundet det rigtig at blive staaende ved det Overslag, der foreligger, til 74,000 Rd. Jeg har kun benyttet dette Overslag for at vise, at Staten gennem de Tilskud, der ere tilbudte i Lovforslaget, vilde gøre et saadant Beløb, at der ved dette alene i fuldt Maal vilde kunne tilveiebringes den samme Sikkerhed, som habdes før Ulykken, til Andet har jeg ikke brugt det nævnte Overslag. Det er tværtimod min Overbevisning, som jo Erfaringen har bekræftet, at den Sikkerhed, der hidtil har været, er for ringe; men deraf følger ogsaa, at jeg, om jeg end kan gaa ind paa en Modifikation med Hensyn til de 12 Fod, dog tror, hvad jeg ogsaa tillod mig at sige under Sagens 1ste Behandling, at man ikke let for Falsters Bedkommende bør nøies med mindre end 12 Fod. Et andet æret

Medlem — jeg tror, at det var den ærede Sekretær (Chr. Pedersen) — sagde, at Folk helst vilde være fri for at komme ind under Regeringens Kontrol. Ja, det tror jeg virkelig gerne; de ville helst have Lov til at drage al den Nytte af Digerne, de kunne, til Grænsning af deres Gaar, men det er netop det, hvortil de ikke skulde have Lov. I Sager af denne Betsaffenhed er det absolut nødvendigt, at der føres Kontrol med, at Digerne holdes i den Orden, hvori de bør være for at beskytte det Land, de ere satte til at beskytte. Det er nemlig klart, at det vilde være heftigst at lade Masser af Penge hen til Opførelsen af et Dige, naar den enkelte Mand, hvis Eiendom støder op til Diget, skulde have Lov til at mishandle det, paa hvad Maade han vilde; thi kan Vandet først komme ind bag Diget, bliver Ulykken større, end naar det kommer ind forfra. Det, der væsentlig har forarsaget Ulykken og har borttaget Digerne, er, at de navnlig paa Lolland har været udsatte for Mishandling. — Det er, som jeg ogsaa udtalte ved Sagens første Behandling, væsentligt for at undegaa den Betænkkelighed, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremhævede, nemlig at det kunde have sine Vanstieligheder, netop at fastholde 12 Fod ligeoverfor de Mænd, hvem der ved denne Væltighed bliver paalagt en Byrde, at jeg er gaaet ind paa, at der sættes, indtil 12 Fod, idet jeg naturligvis meget vel kan fatte, at der, selv om man maatte kunne overkomme den Byrde, som et 12 Fods Dige vilde medføre, kan paa sine Steder og navnlig paa Lolland med mindre end 12 Fod gives en Sikkerhed, hvormed de vedkommende Mænd maatte vilde være tilfredse i Forhold til Udgifterne. Jeg kan derfor kun ønske at maatte blive sat i Stand til at kunne moderere Fordringen i saa Henseender efter Omstændighederne. Naar man har ment, at det skulde være en saa forskæffelig vanstielig Sag at overlade Afgjørelsen heraf til den af Indenrigsministeren paatænkte Kommission, vil jeg dog spørge Dem, mine ærede Herrer, om De kjende nogensomhelst anden Maade at gjøre det paa, end netop ved at overlade til en Kommission at undersøge Forholdet, hvilken Kommission selvfølgelig vil komme til at bestaa af Mænd, der ere kjendte med Forholdene paa selve Landet med Tilfømming af den tekniske Assistance, de ikke kunne undvære? Jeg spørger, om man overhovedet har noget andet Middel til en Afgjørelse af den Slags Sager end netop ved Kommissioner, som man i Reglen kalder Landvæsenkommissioner, med hvilke det ogsaa efter de Udtryk, som ere brugte i Lovforslaget, er Meningen, at den paatænkte Kommission skal sættes i Lighed. Jeg tror ikke, at man vil opnaa noget Gort ved at komme til at forhandle denne Sag i et Udvalg. Ikke saa Lidet maa i saa Henseender overlades til Administrationens Afgjørelse ved de Midler, som man